

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 17.

Z KRAKOWA DNIA 26. LUTEGO 1815 Roku W NIEDZIELĘ.

Z Wilna d. 23 Stycznia d. k.

(Z Kuryera Litewskiego.)

List Officera Rossyyskiego z Wiednia pisany:

"Zapytania w MPana względem Polski, Niemiec, i Włoch zdają się pokazywać, iż wy myślicie, że Imperator Alexander przybył tu dla nauczania się polityki, wojennej sztuki, jeografii i polityczney ekonomiki od Lorda Castlereagh. Rzecz warta zastanowienia, że wy, Panowie Anglicy, żadnym sposobem nie chcecie zgodzić się ze zdrowym rozsądkiem niektórych obcych Monarchow, chociaż częstokroć to bywa z waszą szkodą. Niemożna nieprzyznac, że Imperator Rossyyski ma niektóre doświadczenia w politycznych i wojennych działaniach. On poznał siłę innych Mocarstw tak w gabinetach, iako i na polu bitwy. On widział Panujących, ich Ministrów, poddanych, mował z nimi; i wymożecie być pewni, że on lepiej od każdego Angielskiego Lorda zna stosunkową siłę swojego Mocarstwa, i jego polityczne korzyści. Nadto zaś wcale jest nieprzyjemnie odbierać przepisy temu, kto ich nie-

potrzebuie.

"W terażniejszym czasie polityka Imperatora bardzo iest prosta. On nieżąda niczego więcej, iak tylko gruntownego i trwałego pokoju; lecz do tego celu niemożna dostąpić inaczej, iak przez układy, któreby uoddaliły wszelką polityczną zazdrość, zniszczyły wszelkie polityczne intrygi, i wszystkie wojny zaczepne, oraz pokusy do zawoiowania obrociły w niepożyteczne przedsięwzięcia. Nienależy zostawiać, przy dworach Monarchow i Xiążąt ani pożądlivosti, ani boiaźni. Cztery Mocarstwa stałego lądu Rossya, Austrya, Francya i Prussy, są zgodne i iednomyślne względem tego prawidła, i zostaię tylko zarysować punkta ich granic. Lecz niech uparte przesady ludzi, mairących rozum ściśniony, stawiają przeszkody do zawarcia powszechnego pokoju; Imperator Alexander postanowił zabezpieczyć i ustalić spokoiność północney Europy. Niepodległość Królestwa Polskiego, byłaby wcale niezgodna z planem stałego pokoju. Dosyć iest, chociażby powierzchownie znać polity-

czny stan Europy, i spojrzeć bez uprzedzenia na ogół ludu w Polsce, ażeby się o tem przekonać. Nadto żaden roztrotny człowiek niemoże o tem pomyśleć, ażeby Imperator Alexander zgodził się na wywrocenie tego przedmurza swojego Cesarstwa, którego wystawienie tyle krwi kosztowało. Oprócz może pięciudziesiąt osob, wreszcie cały naród Polski nieżąda przywrócenia dawniejszego oddzielnego królestwa: albowiem uważa podług swojej roztropności, że pod iednym panującego w Rosyi Alexandra berłem, może używać pokoju i bezpieczeństwa. Niema ludu w Europie, któryby mógł używać większey wolności cywilney, i któregoby narodowe opinie i zwyczaje mogły bydz więcey szanowane od Rządu, iak w Rosyi.

" Co się tyczy Germanii, Imperator Rosyyski od dawna iuż żąda, ażeby ludy tey ziemi, były połączone w jedno polityczne ciało, pod Rządem iednego sukcesyynego Monarchy. W ten czas Germaniia byłaby węgielnym kamieniem polityczney budowy Europy, i centralnym punktem wydoskonalenia cywilizacyi i prawodawstwa. Może bydz, że na kongressie zdążą oznaczyć tylko plan konstytucyi, której skutkiem będzie oswobodzenie, ile możności, Królów i Xiążąt Niemieckich od wszelkiego obcego wpływu, i wystawienie korzyści dla ludów Germanii, w przedmiocie początkowego zatrudnienia rozmaitych iey Rządców. Imperator Rosyyski niechce mieć żadnego wpływu na Germaniia; lecz on niemoże pozwolić, ażeby ta ziemia była placem, na którym Francya i Angliia mogłyby na przyszłość rozwiązywać swoje zatar-

gi, i żeby panujący w Niemczech na nowo przyzywali woyska obcych Mocarstw na łono swojej oyczyzny.

" Hanower obrocony został w Królestwo, ażeby przez to dogodzić osobistej wyniosłości Xięcia Rejenta Wielkiej Brytanii; lecz to nie nada iemu żadnego wpływu na ogólne interessa stałego ładu. Anglikom wolno będzie przeprowadzać swoje pieniądze do Niemiec, iezeli to ma bydz dla nich z pożytkiem; lecz Jego Królewsko - Hanowerskiej Mości nie będzie pozwolono wysłać swoich poddanych z Niemiec, ażeby ich stawiać w szeregach Brytańskich do boiu w Ameryce, lub w inney iakiey części świata.

" Co się tyczy Królestwa Belgickiego: ta nieszczęsna budowa, niemoże przynieść najmniejszego pożytku dla tey familii, dla której iest założona. Belgowie i Holendrzy nigdy niemogą składać iednego narodu. Ich opinie, religia i miejscowe zwyczaje zupełnie są różne. Nadto zaś, tam niebędzie ani militarney granicy, ani politycznego spoienia. Tam niebędzie i wewnętrzney siły mogącey bronić granic; i iakokolwiek tron zostanie tam urządzony, niemoże iednak wzbudzić u narodu powszechnego zaufania na swoją trwałość. Angielskie dyplomaty utrzymywali podług swego zwyczajnego tonu, że przez założenie Belgickiego Królestwa, będzie zupełnie zniszczone kontynentalne systema, że od Tagu do Elby wszystkie rzeki i gościńce Europy będą odkryte dla produktow i przemysłu Angielskiego. " Trudno iest odpowiadać ludziom, którzy ogłaszają prawidła, niebędąc w możności dowieść onych. To iest pewną, że wszystkie drogi dla han-

dlu Angielskiego! zostaną przecięte, jeżeli tylko wymagania Rządu Angielskiego przymuszają przedsięwziąć ten środek. Wzdarzeniu kłótni z któremkolwiek bądź z pierwszych Mocarstw stałego ładu, wszystkie siły, któremi tylko Anglii może rozporządzać, nie będą mogły w terażniejszym położeniu interesów Europy, ani przez trzy miesiące bronić Belgickiego Królestwa, i każdy nawet pospolitego rozsądku człowiek, może widzieć, że Belgickie Królestwo musi zostać przyczyną tych kłótni. — Tak tedy życzę wczesnie Angielskim kupcom składać swoje towary lepiej w Flesyndze, aniżeli w Antwerpii.

” Interessa Włoskie daleko bardziej są powikłane, aniżeli Polskie i Niemieckie. Mocarstwa, mające bezpośredni związek z Włochami, są Austria i Francya. Pierwsza z nich, usiłuje wznowić dawny swoy wpływ w Europie; a Francya, chociaż niedoświadcza żadnego poniżenia, zdaie się jednak być ścieśnioną w terażniejszych swoich granicach. Jeżeli Austria zostawi Miurata na tronie Neapolitańskim, na ten czas mieć będzie wpływ na całe Włochy, Francya w takim razie zostanie oddaloną od politycznego świata, i zamkniętą w pierwszych swoich obrębach, bez związku czyli familiynego przymierza z Państwami zewnętrznymi, przynajmniej, jeżeli wy niechciecie, ażeby ona wstąpiła w związek niepodobny. Francya nie tak jest osłabioną, ażeby mogła zaprzestać na tem położeniu. Austriacka polityka może przyczynić względem Włoch wiele zawikłania, którego skutki dadzą się uczuć drugim narodom.

” Jest to ogólna uwaga, stosowna może do niniejszego porządku rzeczy, że się niezgadza z wspaniałością i dobrą polityką, obrażać albo poniżać osłabionego nieprzyjaciela, który ieszcze dość jest silny i groźny; lecz z tem wszystkiem zdaie się, że Anglii pomaga staraniom Austrii. Xże M. usiłuje przekonać Angielskich Ministrow, że potrzeba trzymać na wodzy wygorowanie Rossyi, Francya w poniżeniu, i że dla dopięcia tego zamiaru, należy powiększyć Austrię, oraz postawić ją w takim stanie, żeby mogła utrzymywać wielką potęgę, któraby w potrzebie, połączona z Anglią, mogła pokonać siły Rossyi i Francyi. Pewną jest rzeczą, że M. chce wprowadzić oziębłość pomiędzy Rossya i Anglią, ażeby łatwiej mógł powodować Ministrami tego ostatniego Państwa, i przymusić ich z własną szkodą wykonywać iego zamiary. Bydź może, że mu się uda swego dokazać, lecz skutek nie będzie odpowiadał rachunkowi obu tych Państw. Woenna potęga Austrii nie jest ważną, i nie może być straszną przy iey systemacie. A iakąż pomoc może dla niey dać Anglii? Czy woysko Hanoweru i Belgii? Ja iestem pewny, że sam Lord Wellington nie przyymie dowodztwa nad woyskiem, które Anglii może zebrać w Belgii, lub na północnych granicach Francyi.

” W terażniejszym czasie Rossyjska potęga na tey stronie Dźwiny i Dniepru składa się z 12tu korpusow liniowey piechoty, z których każdy zawiera w sobie 36,000 ludzi, z dostateczną liczbą jazdy i artyleryi. Francuzki Rząd ma teraz w rozporządzeniu swoim 200,000 starych i doświadczonych żołnierzy. I na coż wyzywać te dwa woyska dla ostatecznego

rozwiązania politycznego stanu Europy? Jaki opór można będzie onym postawić? Spytajcie o to Lorda Wellingtona i drugich znakomitych szczerością i znajomością sztuki wojennej. Jeżeli zamiary Austrii opierają się na rachunkowej polityce Anglii, natenczas przymierze Francji z Rosją jest nieuchronne. W tym ostatnim przypadku możnaż przepowiedzieć jaką polityczną formę dadzą one Europie? — Na kongresie, który wyniknie z tego przymierza, niewidzianoby natłoku Angielskich Ministrów, i Austriacki Minister nie byłby onego Prezydentem.

” Z ostatniem zasmuceniem patrzeć będziemy, jeżeli Anglii porzuci dawnych swoich przyjaciół na północy, albo łącząc się z Austrią i iey terazniejszemi przymierzyńcami we Włoszech, przymusi potem ich samych, ażeby ją opuścili. Północne narody w politycznem znaczeniu, mogą być uważane, jako płeć męzka Europejskiej ludności, i dla tego są obowiązane utrzymywać drugie narody w porządku i pokoju, nieprzypisując sobie żadnego pierwszeństwa, które mogłoby obrażać ich własną miłość.

” Anglicy utrzymują, że północne Mocarstwa są to nieprzyjaciele ich morskich praw. Takie twierdzenie jest bez zasady. W czasie wojny, siła daje dla Anglii równie nieograniczone prawo na morzu, tak iak nam na lądzie. Niezgadza się z rozsądkiem przepisywać prawa i politykę dla wojennej potęgi stojącego przed oczyma nieprzyjaciela, czy to na lądzie, czy to na morzu; można tylko żądać, żeby były zachowane prawa sprawiedliwości względem neutralnych Państw, które niepowin-

ny cierpieć w podobnych zdarzeniach. Lecz w czasie spokojnym wzajemność w związkach i handlu morskim powinna znajdować korzyści zupełnego bezpieczeństwa. Tu oczekują, że Angielscy Ministrowie ogłoszą sprawiedliwą deklaracją, względem tego ostatniego punktu. Ona potrafi przędzev dla bandery Angielskiej odkryć komunikacją z portami stałego lądu Europy i całego świata, aniżeli traktat z Królami Belgickim i Hanowerskim. Otworzyć Elbę i Skaldę nie znaczy ieszcze to samo, co otworzyć rynki całej Europy i Ameryki.

” Widzisz WPan z tych uwag, że ia nic ieszcze nie mogę powiedzieć z pewnością o wielkich wypadkach, których oczekujemy. Rosya, Prussy i Francya zgodne są w ogólnych planach stałego pokoju. Te plany powinny ugruntować polityczne bezpieczeństwo stałego lądu, i zapewnić rozmaitym narodom środki zajmowania się swoim przemysłem i wydoskonaleniem wewnętrznego prawodawstwa. Trzey Monarchowie, rządzący wspomnionemi wielkiemi Państwami, nie znają żadney ani osobistey, ani też polityczney nieprzyjaźni. Oni nie mają żadney osobistey słabości, dla niektórych familij, dynastij i związków; lecz mając sposoby uspokoić Europę, zapewnić następny pokoy i szczęście przyszłych pokoleń, poczytują za obowiązek, użyć tychże sposobow dla osiągnięcia tak wspaniałego i pożytecznego celu. Szczególne korzyści i osobiste wymagania powinny umilknać tam, gdzie idzie o powszechne dobro wszystkich. Niedobrze będzie, jeżeli Austriya i Anglii będą przeciągać układy swoje o politycznych przegrodach, o sprzecznie wyłożonych korzy-

ściach, i te Mocarstwa koniecznie naypierwey użalać się będą na nieszczęścia, które oni przedsiębra!i ściągnąć na drugich.

” Angliia mogłaby grać przedziwną rolę w terażniejszych okolicznościach; ona mogłaby pozyskać przyiaźń całego świata, i wieczną wdzięczność od wszystkich narodow Europy. Teraźniejsze iey postępowanie dowodzi tego, o co ją oddawna miano w podeyrzeniu, to jest: iż wszelkie iey usiłowania miały w zamiarze poniżenie potęgi Francuzkiej, i że ona wcale jest obojętna względem dobra rodzaju ludzkiego. Tak przynajmniey wszyscy tu rozumieją, i to rozumienie podług wszelkiego podobieństwa ieszcze bardziey będzie ugruntowane. Nadto zaś, Ministrowie Angielscy okazują się tu w postaci podległych Xiążęciu M. i wysokie poważenie, które pozyskał ten narod, upaść musi koniecznie.

” Ja uważam z ostatniego listu W Pana, iż u was mniemają, że Imperator Rossyyski nie bierze żadnego udziału w interessach Ameryki. Co się tyczy oznaczenia granic, to wrzeczy samey jest dla nas obojętnem; lecz my znajdujemy pożytki w handlu z tym narodem. On przedaie nam tabakę, cukier, kawę i wszelkie płody Indyy nierównie mnieyszą ceną, aniżeli wy. Lękam się o to, że wy Anglicy aż nadto daleko rozprzestrzecie swoje handlowe korzyści i morskie prawa. W Pana uwaga jest sprawiedliwa, że Rossya niewygra nic w tey wojnie z Anglią, lecz i to jest prawdą niezaprzeczoną, że Angliia nierównie więcey w niey ucierpi, aniżeli Rossya. Zaden z panujących na stałym lądzie Europy nieżąda wojny, ale kłótnie prędko mogą wy-

niknąć. Jeżeli Angliia zacznie wojnę ze stałym lądem, na ten czas znajdzie nieprzyjaciela, który jest strasznieyszy od pokonanego przez nią. Wojna będzie narodową, albowiem ona będzie poczytana za obronną. Należy uważać, że Angielski Rząd ściąga wszędzie na siebie narzekanie, a nawet u prawdziwych przyjaciół szanujących naród Angielski. Zdaie się także, że wszystko, coście zrobili, wszystkie natężenia wasze, pochodzą z rachunku osobistych korzyści. Wasi publiczni urzędnicy, muszą być bardzo niezręczni i nieprzyjemni, gdyż inaczej, iak mogliby oni waszych najlepzych przyjaciół, waszych zprzymierzyńcow naturalnych, albo odbierających od was pomoc, przeistoczyć w nayzaciejszych nieprzyjaciół. — Zostaie &c. &c. &c. (*Z Monitora i the Morning Chronicle.*)

Z Wiednia d. 18 Lutego.

Angielski Minister związkow zagranicznych, Lord Castlereagh, który z strony swojego Dworu należał dotąd do prac tutejszego kongressu, lecz dla obowiązkow swojego urzędu wracać musi do Londynu, i zluzował go Xże Wellington, wyjechał d. 15 b. m. z tutejszey stolicy napowrot do Londynu.

Wczoray wieczorem w kościele zamkowym wigiliie odśpiewane, a dziś zrana exekwiie za Duszę ś. p. Cesarza Jozefa II odprawione zostały. Nayiaśnieyszy Dwor znajdował się na nich w żałobie. Dzwony wszystkich kościołow słyszeć się dały i oba teatry dworskie były zamknięte.

Istotnieyszy wyciąg z Mowy, którą miał X. Zaygnelius w Kościele S. Szczepana w Wiedniu, w dzień 21 Stycznia r. b.

podczas Exekwiy za Duszę ś. p. Ludwika XVI Króla Francuzkiego, a którey Autorem iednego z pierwszych Urzędnikow Francyi bydz mianują. — (*Z gazety Humburskiej Nru 22.*)

” W pośród Europy istniało Mocarstwo od 14tu wiekow. Rząd iego był rozumny. Kwitnęły w niem nauki i kunszta. Woyska miało liczne i bitne. Trzy rzędy fortec bronily iego granic. Wszędzie posiadało zprzymierzyńcow i przyiaciół, a przecież berko iego Królow skruszonem, i budowla ta tylu wiekow obalona! została.

” Od lat 60 Francya była miejscem zgromadzenia się niewiernych. Ci bezbożni poprzysięgli między sobą zatracić Panowanie Jezusa Chrystusa. Usilowali oni rozciągnąć to nieszczęście aż do granic Europy, i świat cały poświęcić swej zwo-dniczey nauce. Ledwo co wzięli się wywracać Ołtarze, a oto iuż Trony wstrząsać się zaczęły; co dowiodło, że tylko Religia ich gruntowną podstawą bydz może. Skoro bowiem Religia nie jest wodzem dla ludzi, unoszą ich wyuzdane namiętności; umysł ich pada ofiarą iakiegoś strasz-nego obłąkania; następnie zaś, narody całe poddaia się pewnym zuchwalcom, którzy (iak S. Piotr mowi) podbiiają ludy, obiecuiąc im wolność, gdy temczasem sami niewolnikami zepsucia zostaią.

” Smierć Ludwika XVI była śmiercią sprawiedliwego. Równie wierny Poddany iako też Rokoszanin, patrzali z odurzeniem na tę świętą ofiarę. Uczcili w śmierci Króla ow charakter, iakim Bóg piątnuje tych, których do zpełnienia swych od-wiecznych powołał przeznaczeń.

” Ludwik stał się ofiarą miłości za

swoy narod; naśladuiąc swego Boskiego Mistrza, który się sam oddał na ofiarę za ludzi, iakkolwiek występniemi byli.

” Skoro w kraiu iakim biorą gorę namiętności ludzkie, kray taki zbliża się do upadku swego. Albowiem Ręka tylko Wszechmocnego zabezpieczyć może sławę i trwałość narodow.

” Dumni założyciele nowey nauki! od lat 20 oddał wam Bóg Francya, coście z nią uczynili? Oto: wywrociliście dawny tego kraiu porządek; zdeptaliście wszelką cześć winną dla Boga i Jego Kościółow; odieśliście życie Królowi Francuzow, rzuciwszy razem postrach i na innych Władcow ziemi; budowaliście i zwalali naodwrot dzieło wasze dwadzieścia razy; okryliscie żalobnym kirem Francya i całą Europę; iako też iedną z naydzielniejszych Armij świata zatraciliście samochcąc, którą podziśdzień Francya opłakuie. Ale Opatrzność położyła koniec waszym bezprawiom!

” Postać Europy zmieni się; śmierć niewinna i modły zamęczonego Króla, zmiękczyły nakoniec Pana Zastępow. Europa powstaie z swoiey niemocy, iakoby pojedynczy człowiek. Jakieś uczucie nad-naturalne, zdaie się koiarzyć w iedno wszystkie narody.

” Ale czyiemuż pośrednictwu winna Francya swoje ocalenie? Oto Ludwika, który zawsze nad iey losem czuwał. U-błagana bowiem przez niego Opatrzność, skłoniła przywodzących całej przeciw Francuzom uzbroioney Europie Cesarzow i Królow, do wyrzeczenia owych wiekopomnych słow: ” Wszyscy szanuiemy Francya, i lubo przeciw niey połączeni, wszelako prosiemy ją, by przyięta pokoy.”

" Co za poturające uderzała nas przedmioty!

" Świątynia ta starożytna w żalobę przybrana; łkania, które żal wydobywa, obijaia się o te święte sklepienia. Pano wie ziemi, Potomki Cesarzow, Zastępcy Władcow Europy, Chrześciańskie Panie, i niezliczona Rzesza Ludu, są tu przytom nemi tey okazały uroczystości. A tak wśród powszechnie składanego hołdu świę tey pamiątce Ludwika, zajmuie nas wąp liwość, czyli za Niego się ieszcze modlić, czyli też iuż go wzywać mamy? Wzy wać, gdy podziękuiemy Bogu za tę chwa tę, którą Jego cnoty wynagrodzić raczył.

" Synu S. Ludwika, który wzniostę się do Nieba; któryś za swoich podda nych i za Religiią umarł; modły Twoie po iednały znowu zwaśnioną Europę.

" Dokonay dzieła Twego! Oświeć ludzi, aby się Boga bali; a Panow ziem skich, aby podług praw świętych Jego rzą dzili. Oddal od nas wojnę, to okropne, pełne wszelkich nieszczęść straszdyło.

" Oby zamiar odrodzenia się Europy i powrocenia na iey łono pokoju, do skut ku przywiedzionym został. — Oby Lu dy niosły Dziękczynienia Bogu za Jego miłosierdzie. „

Z Londynu d. 3 Lutego.

Wczoray przybył tu posłaniec stanu z Wiednia. Między innemi przywiozł wiadomość o prędkim powrocie Lorda Castlereagh.

Królewicz Xże Jorku miał przed kil ku dniami nadzwyczaj długie naradzenie z Lordem Bathurst (Ministrem woyny) i miał mu naganić niestosowne rozdanie orderu kąpielnego. Przeszło 6000 woy skowych upraszać miało o ten order.

Listy z Kadyxu dochodzące do 11 Stycznia, donoszą, iż rząd Hiszpański za trzymał 2 mill. dolarow, które przezna czone były dla Angielskich kommissarzy w Lizbonie, ażeby przyiętym na siebie obowiązkom zadosyć uczynili.

Dwor Madrycki wydał aktualnie te raz edykt, nakładający na wełniane An gielskie towary tak wielkie cło, iż to wy rownywa zakazowi. Dawniey płacono ieden dolar od łokcia sukna, teraz posta nowiono 1 1/5 dolara.

Morning - Chronicle wymienia bogate źródła, które otwieraią się dla Anglii w południowey Ameryce. Tam zyska han del Angielski dwa razy tyle, co utracił przez pokoy i ubieganie się innych han dluiących w Europie narodow. Jakkol wiek zaniedbany iest stan Hiszpańskiey Ameryki, wynosił iednak dotąd przywoz Europeyskich towarow 59 mill. 200,000 dolarow, a wywoz tamteyszych płodow 69 mil. dolarow, do których wchodziło 38/mill. w gotowych pieniądzech.

Podług ostatnich doniesień przybyło iuż 18 kupieckich Francuzkich okrętow do Gwadelupy. Martynika została d. 9, a Gwadelupa d. 11 Grudnia Francuzom od dana.

— D. 7. —

Poiutrze d. 9 b. m. zgromadzi się par lament. Teraźnieysze posiedzenia będą w rocznikach parlamentu nayważnieyszemi. Zebrany kongress naywiększych Mocarstw Europy, dla ugruntowania niepodległości tey części świata na nowym podziale sił; tra ktat pokoju między Anglią i Ameryką; ży czenie południowey Ameryki uzyskania niepodległości: oto są polityczne przed mioty, któremi trudnić się będzie parla-

ment. Konieczność albo pomyslenia o nowych funduszach, jeżeliby spokojność świata nie była zapewnioną, albo zmniejszenia podatkow 20to letniej wojny, jeżeli ta pożądana spokojność nastąpi; zastąpienie podatku od dochodów, przeciw któremu jest publiczne mniemanie, innemi dochodami; wynalezienie systemu ekonomicznego, który zwolna zniosłby ciężar długu narodowego, który zachwiałby każdym innym krajem, gdzie nie jest tak stale ugruntowany kredyt: oto są przedmioty administracyi, które roztrząsać będzie parlament. Nie wątpimy, że i tą razą da przykład swoiey tęgości i patryotycznej zgody.

Ostatni dziennik o zdrowiu Królewskiem brzmi iak następuje: " J. K. Mość jest zdrow na ciele, ale w ostatnich miesiącach nie był tak spokojny iak dawniej. „

O pogłoskach względem odmiany w ministeryum, tak mowi gazeta Goniec: " Możemy i powinniśmy raz na zawsze zapewnić naszych czytelników, iż rząd, który tak chwalebnie ukończył 20to letnią wojnę, w sercu Monarchy i ludu jest mocno i trwale ugruntowany. Przeciwnicy rządu znajdą Lorda Liwerpoola w izbie wyższej dotrzymującego im placu, a Lord Castlereagh tyle będzie go w niższej izbie wspierał, iż strona przeciwna przekonać się nakoniec musi o swoiey słabości. „

Amerykańskie gazety zawierają doniesienie Jenerała Jacksona o osadzeniu Pensakoli. Wyraża on w niem: " O moim odwiedzeniu Pensakoli odebrałeś W Pan zapewne wiadomość. Dał do niego powód Gubernator Pensakoli, przez nadzwyczajny swoy postępek, ofiarując Anglikom i ich zprzymierzyńcom przytułek i

pomoc. Wszedłem ze szpadą w rękę na czele 3000 walecznych ludzi, pod Hiszpańskimi batteryami i w oczach Angielskiej z 7 woiennych okrętow złożoney floty, do tego miasta. Anglicy nakłonili przez intrygi i fałsze Hiszpanow do ustąpienia z szanćow, które portu broniły, weszli sami do nich i zburzyli je. Flota mogła była zatem łatwo ztamtąd wypłynąć, i tak uczyniła. Ustąpiłem z miasta i opuściłem Hiszpanow, przekonawszy ich o dobrem naszym postępowaniu i rozgniewanych przeciw ich przyiaciom Anglikom. Nieprzyjaciele nasi Indyanie uciekali za zatoki, tracąc bezwątpienia wszelką ufność w opiece Angielskiej. „

Pogłoska utrzymuje się ciągle, iż dwie eskadry Amerykańskich fregat znajduią się na morzu, i przez uszłe z rąk Amerykańskich nasze okręty potwierdzoną została.

Wprowadzanie żyta z zagranicy do portow Angielskich obłożone bydz ma tak wielkiem cłem, iż to wyrowna zakazowi.

Doniesienia z Madrytu pod d. 20 Stycznia wzmiankuią o podwojnem zaślubieniu Królewien Portugalskich z Królem Hiszpańskim Ferdynandem VII i iego bratem Infantem Karolem.

List z Jamaiki pod d. 7 Grudnia donosi: " W kilka dni po odpłynieniu Admirala Cochrane przyplłynęło tu z Gwadelupy 4000 woyska, a nazajutrz drugie tyle. Admiral Cochrane usiłował nakłonić Admirala Durham w Gwadelupie, aby z nim do odnogi Meksykańskiej popłynął, czego ten, będąc zatrudniony oddaniem tej wyspy Francuzom, nie mógł uczynić. Każdy liniowoy okręt Adm. Cochrane ma na sobie 1000 osady. „

na
sz-
el-
o-
ili
a-
y,
ta
y-
i
ch
e-
li-
ali
f-
ie
ia
7-
o-
o
k
i.
y-
e-
i-
n
o-
l-
e-
-
ć
z
,
n
ć.
a

DODATEK

DO N^{ro} 17.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 26 LUTEGO 1815 Roku W NIEDZIELĘ.

REKTOR

Szkoty Głównej Krakowskiej.

W moc rezolucyi JW. Dyrektora Edukacyi Narodowej d.d. 27 Stycznia r. b. Nro 180 wydaney, uwiadomia publiczność, iż wakuje miejsce Prosektora Anatomii z pensją zlp. 2000 roczną. Etatem wyznaczoną. — Kandydat życzący zostać Prosektorem, obowiązany jest stosownie do § 107 Urządzenia wewnętrznego złożyć przed d. 1 Czerwca r. b. Rektorowi opis swego życia, udowodniając zaświadczeniami swoje Nauki i dobre obyczaje; o dalszym zaś toku konkursu i postępowaniu, Kandydaci po złożonych Allegatach wyżej rzeczonych, uwiadomieni zostaną.

Lan w Krakowie d. 22 Lutego 1815.

Litwiński.

Julian Czermiński Sekr.

Z Peterzburga d. 16 Stycznia d. k.

Z okoliczności urodzin N. Cesarzowej Jmci Elżbiety, d. 13 t. m. był wielki zjazd, dla słuchania Mszy S. w kaplicy pałacu zimowego, po której u N. Cesarzowej Jmci Maryi złożyli powinszowania

Urzednicy dworu, Członkowie Rady Państwa, Jenerałowie, Senatorowie i inne znakomitsze osoby, tudzież Ministrowie zagraniczni. Wieczorem u Cesarzowej Jmci dany był bal pokojowy i wieczerza. Miasto było oświecone.

Z Wilna d. 30 Stycznia d. k.

D. 27 t. m. JW. Jenerał Prowiantmester Łaba, wyjechał ztąd do Warszawy. — Tegoż dnia przybył tu z Rygi JW. Jenerał porucznik, Jenerał Policmajster woieny i Kawaler Ertel, i kilka godzin zabawiwszy, wyjechał napowrot do Warszawy. — Przebiegł tedy Feldjeger Nazimow, wysłany od W. Xcia Jmci Konstantego z Warszawy do Peterzburga.

Z Paryża d. 7 Lutego.

Wczoray była u Dworu wieczerza familiyna i widowisko teatralne w galerii Dyanny. Ostatnie wyprawili aktorowie teatru Varietés.

Król zaszczycił znowu wiele osob krzyżem legii honorowej.

Wynagradzając Król wierne usługi

Jenerała porucznika Lecourbe wyniosł go do godności hrabiego.

Umarł tu Jenerał porucznik Hr. Nansouty, kapitan szarey gwardyi Królewskiej.

Malarz Isabey, bawiący teraz w Wiedniu, zatrudnia się tam, iak mówią, wielkim obrazem, wystawiającym w iedney sztuce 20 będących tam na kongressie ministrow. Pamiętna ta kompozycya będzie zapewne także w kopersztychu wydana.

Porta wdaie się za przywroceniem rzpltey Ragusańskiej.

Pogłoska przernacza P. Chateaubriand na Ministra wewnętrznego. Jeneralni komissarze policyi mają znowu bydź we Francyi przywroconemi.

Nie potwierdza się pogłoska iakoby woyska Króla Neapolitańskiego wkroczyły do kraiu Rzymskiego. To tylko pewna że Król ten żadał od Oyca S. zadosyc uczynienia względem wielu rzeczy. Lucyan i Ludwik Bonaparte, szwagrowie Miurata, ofiarować mieli w tey mierze swoje pośrednictwo.

Ponieważ order legii honorowey utracił wiele uposarzeń w kraiach, które od Francyi odpadły, przeto legionisci w roku 1814 nie odebrali tylko połowę przeznaczoney dla siebie pensyi, a officerowie i komanderowie tylko 4tą część.

Xże Rovigo (Sawary) odebrał pozwolenia powrocenia do Paryża. Pokazał on się znowu u Dworu i dosyc dobrze był przyięty przez wdzięczność za udzielenie użytecznych doniesień.

Z Włoch d. 2 Lutego.

W Rzymie obchodzona była d. 24

Stycznia uroczyście w kościele Watykańskim rocznica przybycia S. Piotra Apostoła do Rzymu i założenia stolicy Papiezkiej. Oyciec S. i 17 kardynałów znawdowało się na Mszy S. którą Kardynał Galeffi śpiewał.

Neapolitańska gazeta zapełniona iest ciągle adressami do Króla z różnych części królestwa, zapewniającemi go o swej wdzięczności i przywiązaniu.

Miasto Scilla nad brzegiem Kalabrii leżące, spotkało następujące nieszczęście: D. 14 Stycznia zebrały się chmury; piorun uderzył w twierdżę i nieszczęściem trafił w skład prochu. Wybuchnienie prochu było okropne, i w momencie zaczęły się warownie i koszary walić, w których gruzy 58 żołnierzy od 4go pułku przvsvpały. Gruzy warowni waliły się z gory na leżące na dole miasto, obaliły kilka domow, inne mniei i więcej uszkodziły i 33 ludzi zabity. Jak tylko dowiedział się o tem nieszczęściu dowodzący w Kalabrii Jenerał Devernois, pośpieszył do tego miasta, poczynił natychmiast rozporządzenia do odgrzebania żyjących może ieszcze ludzi; lecz nadaremnie wszędzie krzyczano, nigdzie nie dał się żaden głos słyszeć. Wzięto się do odgrzebania i nazaiutrz odkopano 8 ludzi, ale zgruchotanych i żadney nadziei życia nieokazujących.

Posiedzenia Sycylijskiego parlamentu w Palermo trwają ieszcze, ale czasami bardzo burzliwe bywają. Pisma publiczne opisują posiedzenia niższej izby d. 12 Grudnia, w której naradzano się nad planem nowego sądownictwa. Wszyscy deputowani razem chcieli mowić, i zrobiła się tak wielka wrzawa i kłotnia, iż prezes nie był w stanie przywrocic porządku; więk-

sza część deputowanych chcąc położyć koniec tej gorszącej scenie, zaczęli się pojedynczo wynosić.

Urodzona d. 19 Stycznia córka Następczyny Sycylijskiej została d. 20 ochrzczona. U Dworu była z tego powodu gala, a miasto było przez trzy wieczory oświetlone.

Z Madrytu d. 21 Stycznia.

Rada Kastylii wydała okólnik do wszystkich duchownych względem przewrocenia karności duchowney, w którym między innemi mowi:

„Ze wstydem hańbione były dotąd Świątynie Pańskie; prawie napół nago przychodziły do kościołów kobiety. Świątynie Najwyższego zdawały się być schadzka dla młodych mężczyzn i kobiet, którzy przychodzili raczej dla widzenia się i bycia widzianemi, niżeli dla nabożeństwa. Temu hańbiącemu nadużyciu należy najsurowiej zapobiedz, i służbie Bożej i nabożeństwu przywrócić dawne chrześcijańskie uszanowanie, &c. „

Z Schonen d. 4 Lutego.

Na znak wdzięczności i szacunku względem Sekretarza kancelaryi stanu, Christie, za jego godne na seymie Norweskim prezydowanie, oddały mu członki tegoż seymu d. 25 Stycznia złoty puchar z stosownym napisem.

Poczta między Norwegią i Szwecją urządzona teraz jest przez Konswinger i raz w tygodniu regularnie odchodzi i przychodzi.

Z Porto - Ferrajo d. 12 Stycznia.

Zapewniają ciągle, iż Bonaparte nie

długo tu bawić będzie. Do kilku Anglików, których niedawno do siebie przypuścił, rzekł: „Dawno było życzeniem moim odwiedzić Londyn; ale nie przyszło do tego. Teraz myślę bardzo o tem, i zobaczymy się w Londynie. „

Od Donau d. 6 Lutego.

Nie potwierdziła się w Nadreńskich gazeta ogłoszona wiadomość, iakoby nadeszły goniec od Króla Bawarskiego z Wiednia przywiozł Bawarskiemu wojsku, stojącemu na lewym brzegu Renu, w byłym Palatynacie, rozkaz żeby na prawy brzeg przeszło. Rzeczony goniec przywiozł tylko Bawarskiemu Jenerałowi porucznikowi Lancotte rozkaz, iż wojska w tym kraju utrzymywane będą mają kosztem Królewskim. Wojska stoją iak stały w swoich stanowiskach. Pierwszy pułk lekkiej konnicy, nazywający się pułkiem Cesarza Austryackiego, odebrał nawet niedawno brakujące mu konie.

Nakazany w Bawaryi na rok terazniejszy rekrut dla uzupełnienia pułków, wynosić ma 12,000 ludzi.

Deputowani od Niemieckich xięgarzy oczekują codziennie w Wiedniu wyroku kongressu przeciw przedrukowaniu xiążek.

Mowią, iż N. Cesarz Austryacki odwiedzi tego lata Peterzburg.

Niektórzy Genewczykowie zmowili się z ubogimi Francuzami do służenia za pomocników do handlu niewolnikami. Rada Genewska dowiedziawszy się o tem ogłosiła każdego za niegodziwego człowieka, któryby się takiego handlu podjął.

Z Wasingtonu d. 9 Grudnia.

Zjednoczone Stany Ameryki poniosły stratę w osobie Pana Gerry, jednego z najgorliwszych stronników niepodległości Amerykańskiej. Był on jednym z małej liczby tych, której doczekali się używania niepodległości, której był jednym

z założyciel. Szanowny ten starzec, Wiceprezes Ziedn. Stanow, a przez to Prezes Senatu Rzpltey Amerykańskiej, zszedł z tego świata w Wasingtonie d. 23 Listopada. Nastąpił po nim na urząd P. Gaillard.

D O N I E S I E N I A.

Hofman, Chirurg Dentysta mieszkający w ulicy Floryańskiej pod Nmr. 511 u W. Rełdowskiej, przez długie doświadczenia wynalazł sposoby odnowienia dawnych i zatartych wiekami pism na pergaminie lub papierze i zrobienia ich czytelnymi jak dawniej. Ktoby miał takowe pisma raczy się do niego zgłosić, gdyż nie myśli tu iak trzy tygodnie bawić.

Komornik Trybunału Handlowego Dep. Krak. i Radom. podaje niniejszym do publiczney wiadomości: iż dnia 28 b. m. i r. o godzinie 9tey zrana i następnych, na dziedzińcu XX. Dominikanow, tu w Krakowie przy Nowey bramie, nastąpi publiczna licytacya, za monetę srebrną kurant, mebli iako to: kanap, krzesel, luster, zwierciadeł, komod machoniowych, stolikow, biór, szaf, zegarow, powozow, bryczek, doroszek, &c. Przytym sprzedanemi także zostaną kilka nitek perel, brylantowy pierścień, kolia, zegarek repetier, &c. Chęc kupna mający raczą się tamże zgromadzić.

W Krakowie d. 21 Lutego 1815.

Jan Kanty Fachinetty, Komornik T. H. D. K. i R.

Podaje się do wiadomości, iż tu w Krakowie pod Krzysztoforami, w Handlu firmowym Mentzl i Synowie, znajdują się wina Węgierskie stołowe, na beczki w dobrych gatunkach i za mierną cenę.

Sąd Policyi poprawczy Obwodu Radomskiego wzywa wszelkie Władze Cywilne i Woyskowe, aby Błażeja Gregorczyka, o zaboystwo obwinionego, śledziły, a w razie schwywania, do Sądu dostawić raczyły. — Tenże Błażey Gregorczyk jest rodem ze wsi Smilowa Powiatu Szydłowskiego; ma lat 24, wzrostu średniego, twarzy okrągłej, chudy, oczow siwych, włosy blond, ma na twarzy znak rozcięcia zagoiony przy nosie polewey stronie; ubiór jego żupan biały, spodnie i koszula płotna zgrzebanego, ciżmy na nogach, na głowie kapuza z białym wierzchem, a czarnym barankiem.

W Kielcach d. 10 Lutego 1815.

*Felix Piotrowski, Podśdek.
Nawrochi, Pisarz.*

Sąd Policyi poprawczy Obwodu Krakowskiego wzywa niniejszem wszelkie Władze Cywilne i Woyskowe, ażeby Walentego Gałdyna czyli Gałda, za występek kradzieży na karę ciężkiego więzienia przez rok ieden, z pobieraniem co kwartał po 25 kiłow skazanego, z roboty publiczney zbiegłego, wysledzić, i w razie schwywania tu dostawić kazać zechciały; jest on rodem z Kościelnik Powiatu Hebdowskiego, ma lat 24, stanu wolnego, wzrostu średniego, twarzy okrągłej gładkiej, oczow siwych, włosow ciemno blond, nosa średniego. — W Krakowie d. 17 Lutego 1815.

Wysłowni. Hoszowski. Michiński.